

Vigerslev Sogns Kirkeblad

November 2025 – Nr. 4 – 42. Årgang

Søndag den 2. februar 2026 kl. 10.00 afholdes den 11. jagtgudstjeneste i Vigerslev sogn.

Foto: Jørn Kaltoft Nielsen.

2-3 Det næsten ubemandede Danmark

4-5-6 Præsternes studietur, Aktiviteter

Det næsten ubemandede Danmark

Det er altid hyggeligt at have børnebørn til at overnatte. En morgen sad den på det tidspunkt tre-årige Freja og jeg og spiste morgenmad, mens hun filosoferede over livets gang: ”Først så skal man sove, så skal man vågne, så skal man stå op, så skal man tisse, så skal man have tøj på, så skal man have morgenmad – og så skal man ud og møde nogle mennesker!” Meningen med det hele er, at man skal ud og møde nogle mennesker. Men hvor gør man det? Der er næsten ikke nogen mennesker at møde nogen steder.

Højdepunktet og afslutningen på min karriere fandt sted i Schweiz, hvor jeg i fire år var præst for de danskere, som bor dér. Noget af det, der undrede mig, var den fintmaskede infrastruktur, der prægede landet. Vi boede i Genève,

som er en by, der rummer adskillige kommuner. I hele Schweiz er der 2.672 kommuner, hvoraf en del i sagens natur var ganske små. I de mindste kommuner holder man efter sigende stadig folkeafstemninger ved håndsoprækning. I vores kommune med ca. 1.200 indbyggere var der tre skoler, fem-seks dagligvarebutikker, to-tre lægekonsultationer samt et posthus, der var bemanded og havde åbent fra kl. otte morgen til seks aften, og vi fik udbragt post hver dag. Når jeg spurgte schweizerne, hvordan de kunne opretholde denne fintmaskede infrastruktur, var svaret: ”Det er, fordi vi har råd til det!”

Det har vi åbenbart ikke i Danmark. Da vi efter fire år flyttede tilbage til fædrelandet, opdagede vi til vores overraskelse, at postvæsenet

var nedlagt. Der var ingen posthuse. To gange om ugen kan man være heldig at få bragt post til sin postkasse. Det er ikke længere givet, at man kan blive indskrevet som patient hos en praktiserende læge, fordi der er for få af dem. Og hvis man bliver indlagt på et sygehus, bliver man udskrevet igen, længe før man er rask, og overladt til en fortravlet hjemmesygeplejerske, som ikke har tid til at snakke.

Det begyndte for mere end tre årtier siden, da jeg var sognepræst på landet, hvor jeg opdagede, at jeg tilsyneladende var den eneste offentlige person, som havde tid til at lytte til og snakke med folk. Hjemme-sygeplejersken (som jeg var gift med) havde ikke tid, hjemmehjælperen heller ikke. Og postbuddet, som førhen kom på en cykel og havde tid til en kop kaffe, blev motoriseret og fik endnu mindre tid til overs, fordi han nu skulle nå noget mere. I mange landsbyer blev skolen lukket og børnene fragtet til den nærmeste stationsby. Sammen med skolen lukkede også en hel del butikker. Dér, hvor jeg var præst, var der ni dagligvarebutikker, da jeg i 1974 flyttede til, plus et par bagere og en slagter samt et håndkøbsudsalg. Hos de lokale handlende mødte vi

hinanden og udvekslede nyt. Nu er der kun en Dagli' Brugs og en tankstation med kiosk.

Der er heller ingen bemanding i de offentlige forvaltninger, som man i mange tilfælde kun kan komme i forbindelse med digitalt, det vil sige, at man skal finde forvaltningens hjemmeside, indtaste sit personnummer og derefter rykke 1,2,3,4 eller 5, hvorefter der dukker et felt op, hvori man kan skrive sit ærinde. Med lidt held og tålmodighed vil man derefter få svar på en e-mail.

Der er nogle, der vil kalde denne udvikling for fremskridt. Jeg vil kalde den for fattigdom. Det er en fattigdom, at det bliver sværere og sværere at møde et menneske, når det nu er et menneske, man har brug for at snakke med. Fortidens fintmaskede infrastruktur var et udtryk for velfærd. Tilsvarende er demonteringen af infrastrukturen og den medfølgende mangel på bemanding i de offentlige institutioner og funktioner et udtryk for mangel på velfærd. Trods min helhjertede sympati for den nuværende regering, er jeg bange for, at den ikke kan udbedre dette velfærdstab. Dertil er fattigdommen blevet for udbredt.

Og så blev der alligevel tændt et lille håb. Kort efter at jeg var blevet 75 år, fik jeg besøg af kommunens forebyggelseskonsulent, som blev og snakkede en lille times tid. Det var fint! Jeg var glad for besøget. Og da hun gik, lovede hun at komme igen om fem år, når jeg bliver 80. Det gjorde hun så ikke. Men jeg fik dog en e-mail.

*Biskop emeritus Kresten
Drejergaard.*

Præsternes studietur 2025

Fotos: Lars Ole Ferdinand Hansen.

Præsterne i Bogen provsti har været på studietur til Istanbul. Studieturen var arrangeret i fællesskab med præsterne fra Langeland-Ærø provsti. Vi var således 18 præster afsted fra mandag den 29. september til fredag den 3. oktober.

Det var en fantastisk oplevelse. Tyrkiet var et kristent land indtil den 29. maj 1453. Siden har landet været muslimsk. Et muslimsk land med masser af kristen historie.

Vi var rundt og se de største og mest berømte

moskeer, der tidligere havde været kristne kirke. Vi var også på besøg i en ortodoks kirke. Endelig var der et besøg i en katolsk kirke.

Det hele var arrangeret af det danske rejseselskab, der hedder Felix. Det var endda med en engelsktalende guide, der selv var kristen. Han havde en rigtig god forståelse for, hvad der var interessant i en kristent og et kirkehistorisk perspektiv. Vi havde høretelefoner på og så fulgte vi efter ham dagen lang, mens han fortalte over anlægget, hvad det var vi så og oplevede.

En sen eftermiddag var vi inde i en katolsk kirke. Undertegnede var blevet overordentlig træt efter dagens strabadser, den vedvarende strøm af oplysninger i hovedtelefonen og de mange indtryk i øvrigt.

Nede i hjørnet af den katolske kirke, så jeg en række stole. Jeg slukkede for guidens stemme og sneg mig til at tage en lille søvn på den yderste stol. Det var meget tiltrængt.

Hvad jeg ikke vidste var, at jeg havde sat mig i køen, hvor man venter for at komme hen og bekende sine synder til den katolske præst i skriftestolen. Mine gode kolleger fotograferede mig naturligvis.

Vi er jo også afsted, for at få et bedre kollegialt forhold. De vækkede mig og trak mig ud af køen. Jeg er dem dybt taknemmelig.

Intet varer evigt. Efter fem strabadserende dage skulle vi hjem igen. Der bor 16 millioner mennesker i Istanbul. Der er altid trafikkaos og lufthavnen er enorm. På vores vej igennem systemet i lufthavnen, mistede jeg mit pas. Fanden var løs i Laksegade.

Jeg løb fra kontor til kontor og endte hos det tyrkiske politi. Chefen var klar i mælet. De kunne ikke godkende min farvekopi af passet og ej heller min dåbsattest, der var oversat til engelsk.

Efter chefens mening, skulle jeg blot blive i Istanbul weekenden over og dernæst henvende mig på det danske konsulat i Istanbul i løbet af mandagen. Det føltes som frit fald. Der var kun en times tid til flyverens afgang.

Til mit store held var vores tyrkiske buschauffør og provsten stædige. Mens jeg stod ret overfor politiet, gennemgik chaufføren og provsten omhyggeligt vores rute i lufthavnens menneskehav og fandt tilbage til nøjagtig den scanner vores bagage havde været igennem.

Her havde personalet taget passet og lagt det i en anden plastikbakke end den med mine øvrige ejendele.

Jeg stod uden for lufthavnen med alt min bagage og prajede en taxa, for at nå De danske konsulat og videre til et hotel. Min telefon ringede. Det var provsten, der sagde: Jeg har fundet dit pas. Dette var studieturens højdepunkt.

Hans Sørensen.

Julekoncert

Søndag den 7. december 2025 kl. 15.00 er der julekoncert i Vigerslev kirke. Vi får atter besøg af koret Fynsk Cantilena. Efter koncerten vil der være et let traktement.

Menighedsrådet.

Nytårstaffel

1. januar 2026 kl. 16.00 er der gudstjeneste i Langesø Skovkapel. Efter Gudstjenesten er menighedsrådet vært med bobler og kransekafe.

Menighedsrådet.

Jagtgudstjeneste

Søndag den 2. februar 2026 kl. 10.00 afholdes den 11. jagtgudstjeneste i Vigerslev sogn. Efter gudstjenesten er der sammenkomst i Køreladen, hvor Jagtforeningens Vildtbuffet serveres.

Arrangørerne er Vigerslev-Veflinge jagtforening, Vigerslev sogns menighedsråd og Langesøegnens Jagthornslaug.

Man behøver ikke at være jæger for at deltage. Alle er hjerteligt velkomne.

Menighedsrådet.

Foredragsaften

Torsdag den 19. februar kl. 19.00 er der foredragsaften i Langesø Skovkapel. Vi får besøg af biskop emeritus Kresten Drejergaard. Emnet er Det fynske sindelag.... Kresten Drejergaard stammer oprindelig fra Vendsyssel, og han agter at give os en humoristisk synsvinkel på landsdelenes forskellighed i sindelag. Menighedsrådet.

Kresten Drejersgaard.

Gudstjenester

3. august 2025.

9.30. Vigerslev kirke.

16. november 2025.

9.30. Langesø Skovkapel.

23. november 2025.

11.00. Vigerslev kirke.

30. november 2025.

19.30. Langesø Skovkapel.

7. december 2025.

9.30. Langesø Skovkapel.

15.00. Vigerslev kirke. Kirkekoncert. Fynske Celina kor.

14. december 2025.

11.00. Langesø Skovkapel.

21. december 2025.

9.30. Vigerslev kirke ved Neel Praefke Christiansen.

24. december 2025.

Onsdag.

13.00. Langesø Skovkapel.

14.30. Langesø Skovkapel.

16.00. Vigerslev kirke.

25. december 2025.

Torsdag.

11.00. Vigerslev kirke.

26. december 2025.

Fredag.

11.00. Langesø Skovkapel.

28. december 2025.

Søndag.

16.00. Langesø Skovkapel.

28. december 2025.

16.00. Langesø Skovkapel.

2026.

1. januar 2026.

16.00. Langesø Skovkapel.

4. januar 2026.

9.30. Langesø Skovkapel.

11. januar 2026.

9.30. Vigerslev ved Neel Praefke Christiansen.

18. januar 2026.

9.30. Langesø Skovkapel.

25. januar 2026.

9.30. Vigerslev kirke.

1. februar 2026.

10.00 Langesø Skovkapel.

Jagt gudstjeneste.

8. februar 2026.

9.30. Langesø Skovkapel.

15. februar 2026.

9.30. Vigerslev kirke ved Neel Praefke Christiansen.

19. februar 2026.

19.00. Langesø Skovkapel.

Foredrag ved Kresten Drejergaard.

22. februar 2026.

9.30. Langesø Skovkapel.

1. marts 2026.

9.30. Vigerslev kirke.

8. marts 2026.

9.30. Langesø Skovkapel.

Vigerslev kirke. Foto: Jørn Kaltoft Nielsen.